

Who is Boaz? (continued)

1. Dr. Yael Ziegler, מדוע נכתבה מגילה זו, pg. 2

נכון שהביטול העצמי של רות אינו דבר שהיהדות דורשת מכל יהודי, אך הוא הכרח מוחלט כשמדובר במנהיגינו. לא זו בלבד שאנו מצפים לכך ממנהיגינו, זהו גם תנאי מקדים לכינון מלוכה. בלי רות ליד ההגה, בלי מישהו שמסוגל לתת באופן מוחלט ובלתי אנוכי לאחר, המלוכה אינה הבטחה או חזון של שפע, אלא איום מסוכן, עתיד מעורר חרדה, מתכון לפריצות, שחיתות ועריצות.

It is correct that Ruth's self-nullification is not something Judaism demands of every Jew, but it is a clear requirement when speaking of our leader. Not only do we expect this from our leader, but it is a prerequisite for establishment of the monarchy. Without Ruth at the helm, without someone who is equipped to give in a clear and selfless way to others, the monarchy is not a promise or vision of plenty, but a dangerous threat, a terrifying future, a recipe for lawlessness, corruption and tyranny.

2. Midrash, Vayikra Rabbah 34:8

למדתך תורה דרך ארץ שכשיהא אדם עושה מצוה יהא עושה אותה בלב שמחה, שאלו היה ראובן יודע שהקב"ה מכתוב עליו "וישמע ראובן ויצילהו מידם" היה טוענו ומוליכו אצל אביו, ואלו היה יודע בועז שהקב"ה מכתוב עליו "ויצבט לה קלי" עגלים פטומים היה מאכילה.

The Torah taught you proper conduct; when one performs a mitzvah, he should do it with a joyful heart. Had Reuven known that Gd would write of him, "And Reuven heard, and he saved him from their hand," he would have carried [Yosef] and brought him to his father. And had Boaz known that Gd would write of him, "And he gave her parched grain," he would have fed her fat calves.

3. Talmud, Bava Batra 91a

אמר רבה בר רב הונא אמר רב: אבצן זה בעז.

Rabbah bar Rav Huna cited Rav: lvtzan is Boaz.

4. Shoftim 12:8-10

וישפט אחריו את ישראל אבצן מבית לחם: ויהי לו שלשים בנים ושלשים בנות שלח החוצה ושלשים בנות הביא לבניו מן החוץ וישפט את ישראל שבע שנים: וימת אבצן ויקבר בבית לחם:

And after [Yiftach] judged Israel lvtzan of Bethlehem. And he had 30 sons, and 30 daughters he sent outside, and 30 daughters he brought for his sons from outside. And he judged Israel for seven years. And lvtzan died, and he was buried in Bethlehem.

5. lvtzan: Prequel to Ruth

<https://www.yutorah.org/lectures/lecture.cfm/879124/>

6. Ralbag to Shoftim 12:8

ולפי שבעה נראה מענינו שהיה שופט ישראל והיה מבית לחם ולא נמצא בשופטים זולת אבצן שיהיה מבית לחם אמרו רבותנו ז"ל כי אבצן זה בועז ונכון הוא

And because it appears from his story that Boaz was a judge in Israel and he was from Bethlehem, and no other *shofeit* besides lvtzan was from Bethlehem, our Sages said that lvtzan is Boaz. This is correct.

7. Talmud, Bava Batra 91a

מאי קמ"ל? כי אידך דרבה בר רב הונא דאמר רבה בר רב הונא אמר רב מאה ועשרים משתאות עשה בעז לבניו שנאמר ויהי לו שלשים בנים ושלשים בנות שלח החוצה ושלשים בנות הביא לבניו מן החוץ וישפט את ישראל שבע שנים ובכל אחת ואחת עשה שני משתאות אחד בבית אביו ואחד בבית חמיו ובכולן לא זימן את מנוח אמר כודנא עקרה במאי פרעא לי תאנא וכולן מתו בחייו והיינו דאמרי אינשי בחייך דילדת שיתין שיתין למה לך איכפל ואוליד חד דמשיתין זרין

What does this teach us? Like another lesson of Rabbah bar Rav Huna, who said citing Rav: Boaz made 120 feasts for his children, as Shoftim 12:9 says... For each child he made two feasts, one in his father's house and one in his father-in-law's house. At each feast he did not invite Manoach; he said, "With what will this childless mule pay me back?" We learned: All of them died in his lifetime. It is as people say: "If you birthed sixty in your lifetime, what are the sixty for you? Go have another child, who is more energetic than sixty."

Why doesn't Naomi go with Ruth?

8. Malbim to Ruth 2:2

הסכימה ללכת ללקוט כאחד העניים, שלא חפצה שגם חמותה תלך עמה, שדי בזיון וכלמה אחר שנודעה בעיר הזאת לגברת ועשירה. וקבלה ע"ע שהיא תלך בשאין מכירים אותה, שעז"א "ותאמר רות המואביה" ר"ל שהיא ממדינה אחרת ולא תבוש והיא תפרנס את חמותה בכבוד. She decided to go collect as one of the paupers, for she did not wish that her mother-in-law go with her as well; there would be great shame and humiliation, as she had been known in the city as a powerful and wealthy woman. And [Ruth] accepted upon herself to go, since no one knew her. Thus it says, "And Ruth the Moabite" said – meaning, she was from another land, and she would not be embarrassed, and she would support her mother-in-law with dignity.

9. Dr. Yael Ziegler, **רות המואביה בשדות בית לחם**

תגובתה של נעמי נראית חלשה ומעומעמת, ומאופיינת בקיצור ובחוסר התלהבות. למעשה, בדבריה הקצרים של נעמי אנו שומעים את הדי ניסיונה הקודם למנוע מכלותיה להצטרף אליה... העובדה שאלו הן מילותיה הראשונות של נעמי לרות מאז ניסיונה העיקש לשכנע את רות לשוב לעמה, עשויה להצביע על כך שנעמי שוב מנסה לדחוף את רות מעליה, אפילו כאשר רות שואפת להתקרב אליה ולעמוד לשירות חמתה.

Naomi's response appears weak and fuzzy, as seen in her terse language and lack of energy. In fact, in Naomi's brief words we hear the echo of her earlier attempt to prevent her daughters-in-law from joining her... The fact that these are Naomi's first words to Ruth since her stubborn attempt to convince Ruth to return to her nation seems to point to the fact that Naomi is trying to push Ruth away – even as Ruth aspires to draw near to her and to serve her mother-in-law.

What was going on in the fields?

10. Clear instructions Vayikra 19:9-10, Vayikra 23:22, Devarim 24:19

- Leket Gathering what the workers drop
- Shichichah Taking stalks the workers miss
- Peah Taking the corner of the field, which is left at the end of the harvest
- Shibbolim Stalks
- Omarim Bound sheaves

11. And yet! Ruth 2:2, 2:9, 2:15, 2:16, 2:22

12. Prof. Feivel Meltzer, Daat Mikra to Ruth 2:2

ואף על פי שהלקט לעניים מן התורה, מכל מקום, הרי הוא ככל מתנות עניים וצדקה, שלא הכל נותנים אותן בפנים שוחקות. And even though gleaning for the needy is biblical, still, it is like all gifts to the needy and tzedakah; not everyone gives with a smile.

13. Malbim to Ruth 2:2

ואמרה "ואלקטה בשבלים" ר"ל שלא תקח רק לקט שאין העניים מקפידים ע"ז, שיש שדות הרבה וכ"א מלקט בשדה מיוחד, משא"כ פאה שכל אחד חוטף מחברו, שהדין הוא אם צ"ט אומרים לחלק וא' אומר לבזו, שומעים למי שאומר לבזו (משנה פאה ד:א), וא"כ יבזו העניים בזרוע כחם ואם תרצה לבזו יפגעו בה מרי נפש. וגם בהלקט אמרה "אחר אשר אמצא חן בעיניו", שאם אראה בעל השדה מביט עלי בעין רעה לא אלקט שם, עד שאראה שמצאתי חן ושלא יגיע לי בזיון מהקוצרים או יתר העניים:

And she said "I will collect (leket) among the stalks" – meaning, she would only take leket, for which the needy are not as demanding, for there are many fields and each one collects in a separate field. As opposed to peah, where each grabs from the other, for the law is that if 99 [paupers] say to [have the owner] distribute it and one says to have the paupers take, we listen to the one who says to take (Mishnah Peah 4:1). If so, the paupers would take by force, and if she wanted to take then those of bitter spirit would harm her. Also regarding leket, she said, "after the one in whose eyes I find favour," that if I see that the owner of the field looks at me with a stingy eye, I will not collect there, until I see that I have found favour and I will not suffer shame from the harvesters or the other paupers.

14. Talmud, Shabbat 113b

"ותלך ותבא ותלקט בשדה" - אמר רבי אלעזר, שהלכה ובאת הלכה ובאת עד שמצאה בני אדם המהוגנין לילך עמהם. "And she went and she returned and she gathered in the field" – Rabbi Elazar said: She went and returned and went until she found proper people with whom to go.